

Iani Gvlielmi Verisimilivm Libri Tres

Gulielmus, Janus

Antverpiae, M. D. LXXXII.

Cap. X. Videri scribendum saltim, non, vt vulgò, saltem. Illustratus Gellius
lib. XII. cap. XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70877](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70877)

ce restituo: Nam vi depugnare. Apud eumdem Scen
Afranius. Abducta. Quam senticosa verba pertorquet tru
Mutant viri docti in, lupa: ego proprius scriptum
tertio ductum, pertorquet truo. Triones vulgi facie
ma in enormis nasi homines. Cæcilius:

Pro dij immortales! unde prorebis truo?

In Silus.

Silus appellatur naso sursum versum repando.

Malo lectiōem libri scripti Coloniensis, nafsum
versus & repandus. A silo enim denominati
nes, vt à nalo nasones, à miento mentones, à dorso

CAPUT X.

Videri scribendum salium, non, vt vulgo, saltē. Illustr
Gellius libro. II. cap. xiiii.

Quærit scriptor Atticarum. Noctium C
gnificatione & origine particulae SALTUM, c
censet He quidem duas opinione hominum, v
paret, ingeniosorum: sed nem tamē argutias
acutas quam verisimiles iudicat, pronuntiatque
plius. Ea de re ut certi quid statuere & diffinire
merarium; ita fortè non reprehendendum, s
tiam meam timidè & verecundè ostendere, indi
relinquere doctioribus. Semper enim ita existimat
errore fieri perulgato & hoc tempore; vt sic duc
tim; catholico, quod id verbi secunda vocali & i
batur & pronuncietur: cùm recta & legitima sen
ptura videatur esse per tertiam. Auctores habeo
bros manu descriptos, è quib[us] optimes quisque &
trustissimus agnoscit, SALTUM: nonnulli etiam ad
ductum & repositum Quod nunc terimus habet
hi sic usu venit; neque dubito quin & aliis. Den
ex hac

ab analogiam eruebam; ex illa significationem.
vnum à supinis raptu, cursu, sensu, recessu, raptim,
raptim, sensim, recessum: eodem planè modo descé-
nt à saltu, saltim: & vt in illis primigenia signifi-
candi vis residet; ita eadem in hoc non obscura est.
dhubetur enim in oratione, cùm ea quasi saltu quo-
dum ab iis quæ antecesserunt subitò præcipitat, &
fuit in extremum aliquod. Parcam adscribere ex-
empla, sunt enim sexenta tanta in promptu, neque in
illumin, in quo non hæc transiliendi sive transitiō-
nes, Rhetores loquuntur, vis eluceat. Quod si
quis neque libris acquiescit, nec Etymologie con-
siderat, at ille Priscianum saltim audiat, qui enu-
merans aduerbia in e m verbum de hoc nullū postea
redit. In i M & denominativa inueniuntur & verbalia
principalia: vt à parte partim, à viro virtim, à vice vi-
tio, a statu statim, à raptu raptim, à saltu saltim & sal-
tim. Vbi quin intellegat, quod nos vulgamus
ALITEM, dubitare nos res non patitur. Qui vetu-
tem obiiciet scripturam inde à Gellij ætate vni-
sciat iam tum pleramque maiorum consuetu-
dem quæ scribèdi quæ loquèdi mutauisse, id quod
ex ipso colligere est: viderique eius addubitatione
terrem inualuisse, cùm, quod ille hesitanter po-
nerat, Grammatici temere sequerentur. indicio est
Donatus, sive quis alias est in Adelphos Terentij:
alii & de-
autem, inquit, τὸ εργανν. natum est autem à captiuis, sal-
tim, qui nihil aliud præter salutem à victore petunt. haud
dubio ex Gellij loco. Hac in sententia magis confir-
mans sum, posquam probari eam sibi mihi signifi-
cauit eruditissimus amicus meus Fr. Modius; qui
etiam P. Pithœum ita in suis Abris perscriptam hanc
vocem repperisse, ostendo eius ad Sidonium Apollinarem

narem loco, me docuit. Si quis tamen melius
attulerit, eum libens meritò sequar.

C A P V T X I.

*Pergula. Creta in toga candidati. Inspare. Padidam. Pe-
ponius apud Nonium restitutus pluries.*

A R C E S S A M V S Pomponium quoque ad
nōtis nō iācēt nostras, & malē accepto eiā mutuā
Nonio si quid in nobis opis est ne denegemus.
mūm, quod adducitur in Suppilare:

*Pomponius. Sarcul. Alteram apportat, prodigit, p-
suppilat semper.*

Haud dubiè rectè emaculo, Alter amat, potat. Oti-
mendi è distractione syllabarum, Alteram apotat.

In Taxim:

*Pompon. Buccon. Clandestino tacitu taxim perfic-
per cantum.*

Iunius in ms. inuenit, perfectum periculum. Emer-
perculam. Percula siue *Pergula*, vt Glossæ explicat:
περπῶν σεύδη δικησα. Plinius x x i. lli. L. Fulci-
gentarius bello Punico secundo, cum corona rosacea in-
è pergula sua prospexit dictus, ex auctoritate senatus in-
cerem ductus non ante finem belli emissus est.

In Ominas.

*Pomponius Cretula. Nil petitur & bene euemiat. Ita
& tibi bene sit, qui rectè omimas.*

Editio vetus Veneta, *Cretula vel petitura.* Scribo, d-
meo quidem animo verissimè, vel Petitore. Scribo
hanc fabulam, vt è titulo colligo, de candidato ma-
gistratum ambiente: ideo Petitorem inscribis, quod
peti magistratus propriè dicitur; & Cretulam, quod
qui petebant creta togas suas candefaciebant, unde
candi-